

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 09 -03- 2020

Prilog Neposredno Poštom

Klasa: UP/II-034-02/19-02/11

Ur. broj: 383-01/20-17

Poslovni broj: UsH-24/20-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Lakolit d.o.o. za rudarstvo, građevinarstvo i trgovinu, Šibenik, Bože Peričića 26, kojeg zastupa zakonska zastupnica Barbara Štimac, a nju opunomoćenik Marko Andrijanić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tus & Andrijanić, Zagreb, Republike Austrije 31, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, radi javne nabave, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Kameni zid d.o.o. Drniš, Put Svetog Ivana 10 i Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, na sjednici vijeća održanoj 20. veljače 2020.

presudio je

- I. Usvaja se tužbeni zahtjev te se poništava rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/19-02/11, urbroj: 354-01/19-10 od 28. studenoga 2019.
- II. Usvaja se žalba Lakolit d.o.o. za rudarstvo, građevinarstvo i trgovinu, Šibenik te se poništava odluka o odabiru Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, klasa: UP/I-310-01/18-03/142, urbroj: 526-03-03/2-19-30 od 30. kolovoza 2019.
- III. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 (tri tisuće sto dvadeset i pet) kn u roku od 60 (šezdeset) dana od dana dostave ove presude.
- IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora u preostalom dijelu.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/19-02/11, urbroj: 354-01/19-10 od 28. studenoga 2019. odbijena je žalba tužitelja protiv odluke o odabiru, klasa: UP/I-310-01/18-03/142, urbroj: 526-03-03/2-19-30 od 30. kolovoza 2019. u postupku javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, radi davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina, broj objave: 2018/S 01K-0021811.

Protiv rješenja tuženika od 28. studenoga 2019. tužitelj podnosi tužbu iz svih, zakonom propisanih, razloga. U tužbi ističe da su u predmetnoj stvari donesene tri prvostupanjske i tri drugostupanjske odluke budući da Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta (u daljnjem tekstu: davatelj odobrenja) nije uspijevalo otkloniti tužiteljeve prigovore o kojima je ovisila konačna odluka. Tužitelj smatra da je stručno

povjerenstvo davatelja odobrenja pogrešno ocijenilo ponudu odabranog ponuditelja. Ističe da davatelj odobrenja nije dostavio dokaze kojima bi osporio tužiteljev navod da ponuda odabranog ponuditelja nije valjana jer s 55 bušotina nije moguće potvrditi rezerve kategorije A odnosno dokaze kojima bi osporio navode o nepoštivanju propisane udaljenosti istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije A. Stoga je i nadalje sporno na temelju čega je davatelj odobrenja ocijenio da je ponuđeni program ukupnih dodatnih istražnih radova po vrsti i opsegu s troškovnikom te detaljni plan radova koji će biti izvedeni u prvoj godini dodatnog istraživanja, u skladu s posebnim uvjetima i ograničenjima iz mjerodavnog pravilnika. Tužitelj ističe da je davatelj odobrenja tek u trećoj odluci pokušao opravdati urednost ponude odabranog ponuditelja, izradivši grafički prikaz predloženog broja i razmještaja bušotina u prostoru, na temelju kojega je zaključio da je udaljenost istražnih radova u skladu s propisanom udaljenosti istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije A. Mišljenja je da navedenu, spornu činjenicu, nije moguće utvrditi na taj način, već (rudarskim) vještačenjem, a što je, tužitelj bezuspješno, predlagao u tijeku postupka. Tužitelj, nadalje, navodi da je na temelju mjerodavnih zakona i podzakonskih propisa, eksploatacijsko polje „Krtolin“ oduvijek svrstavano u drugu skupinu ležišta. Upućuje na odredbe Pravilnika o utvrđivanju rezervi i eksploataciji mineralnih sirovina („Narodne novine“, 46/18.; u daljnjem tekstu: Pravilnik) koje uređuju podjelu ležišta mineralnih sirovina na skupine i podskupine, posebno naglašavajući da je člankom 6. stavkom 4. navedenog Pravilnika propisano ako za ležište nije utvrđen stupanj poznavanja jednog od elemenata iz stavka 1. toga članka, ono se razvrstava u iduću nižu skupinu odnosno podskupinu, iako na osnovi ostalih elemenata udovoljava uvjetima za razvrstavanje u višu skupinu odnosno podskupinu. Smatra da je u svjetlu navedene odredbe potrebno analizirati ponude oba ponuditelja. Uz tužbu dostavlja i dva elaborata o rezervama prirodnog arhitektonsko-građevnog kamena u ležištu „Krtolin“ koji, kako smatra, dokazuju da to ležište pripada drugoj skupini, slijedom čega ponuda odabranog ponuditelja nije u skladu s Pravilnikom odnosno s uvjetima iz Obavijesti o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja. Tužitelj napominje da su oba elaborata na koja se poziva, relevantna u konkretnom slučaju, tvrdeći da su u točki XI. Obavijesti o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja, oba elaborata navedena kao dio dokumentacije za javno nadmetanje u koju se može izvršiti uvid u prostorijama davatelja odobrenja. Oспорava navod davatelja odobrenja da će se skupina ležišta utvrditi nakon dodatnih istražnih radova, ističući da je u poglavlju IX. Obavijesti o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja propisano različito bodovanje stručne utemeljenosti predviđenog programa ukupnih radova, ovisno o tome koja će kategorija rezervi biti obuhvaćena dodatnim istražnim radovima. Dakle, ponuditelji moraju unaprijed reći koje će rezerve potvrditi. Obje kategorije su određene Pravilnikom i natječajnom dokumentacijom. Polazeći od toga, a imajući na umu činjenicu da je odabrani ponuditelj ponudio potvrđivanje rezervi kategorije A, bio je dužan navesti da će izbušiti najmanje 60 bušotina, a ne 55 kako je naveo u ponudi. Tužitelj naglašava da je skupina ležišta definirana Pravilnikom te da je ponuda odabranog ponuditelja suprotna članku 64. Pravilnika, zbog čega je trebala biti odbačena kao neuredna. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev, poništi osporavano rješenje tuženika i odluku o odabiru od 30. kolovoza 2019. Traži naknadu troškova upravnog spora (za sastav tužbe) u iznosu u od 6.125,00 kn.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu pozivajući se na razloge navedene u obrazloženju osporavanog rješenja. U bitnom ističe da je davatelj odobrenja u žalbenom postupku istaknuo kako u Obavijesti o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja nije propisan niti naveden podatak o kojoj je skupini ležišta riječ te će se ta činjenica utvrditi provedbom dodatnih istražnih radova na predmetnom

eksploatacijskom polju. Na temelju grafičkog prikaza, dostavljenog tuženiku u žalbenom postupku, utvrđeno je da je predloženi broj i razmještaj bušotina u prostoru (iz ponude odabranog ponuditelja) sukladan članku 64. Pravilnika. Tuženik smatra da sastav stručnog povjerenstva koje je obavilo grafičke provjere te pregled i ocjenu ponuda otklanja svaku sumnju u pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u postupku pregleda i ocjene ponuda. Nadalje ističe kako tužitelj u žalbi nije isticao činjenicu da eksploatacijsko polje „Krtolin“ pripada drugoj skupini ležišta zbog čega se ne može na nju pozivati u postupku ocjene zakonitosti odluke tuženika. Tuženik naglašava da ne postoje važeće rezerve mineralnih sirovina na predmetnom eksploatacijskom polju pa stoga elaborati na koje se tužitelj poziva, koji nisu odraz važećih rezervi mineralnih sirovina, nisu relevantan dokaz. Tuženik, naposljetku, ističe da tužitelj zlonamjerno pokušava poistovjetiti kategorije rezervi sa skupinama ležišta, čime ovaj Sud pokušava dovesti u zabludu. Navodi kako nije sporno da su unaprijed zadane kategorije rezervi koje ponuditelji mogu nuditi za utvrđivanje (A i B). Nije sporno da odabrani ponuditelj nudi utvrđivanje rezervi kategorije A. Sporna je „skupina ležišta unutar ležišta kategorije A“, koja će se, prema mišljenju tuženika, utvrditi upravo putem dodatnih istražnih radova na predmetnom eksploatacijskom polju. Tuženik osporava visinu iznosa koji tužitelj traži na ime naknade troškova upravnog spora, pozivajući se na mjerodavne odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 114/14. i 107/15.). Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

Zainteresirana osoba, Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, u odgovoru na tužbu u bitnom ističe da tužba nije zakonski utemeljena, da u njoj nema novih činjenica i dokaza na osnovi kojih bi se predmetni postupak drukčije riješio. Poziva se na svoj odgovor na žalbu tužitelja u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu. Predlaže odbijanje „žalbe“ protiv rješenja tuženika.

Zainteresirana osoba, Kameni zid d.o.o. Drniš, nije dostavila odgovor na tužbu.

Očitujući se o tuženikovu odgovoru na tužbu, tužitelj u bitnom navodi da je pripadnost ležišta pojedinoj skupini definirana relevantnim odredbama Pravilnika i ne postoji drugi način kojim bi se ta činjenica utvrđivala. Smatra da nije moguća primjena članka 64. Pravilnika u situaciji u kojoj nije utvrđeno kojoj skupini ležišta pripada određeno ležište. Naglašava da je tek s definiranom skupinom ležišta moguće odrediti najveće udaljenosti između istražnih radova.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je davatelj odobrenja, 9. kolovoza 2018. u Elektroničkom oglasniku javne nabave objavio Obavijest o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja za dodatno istraživanje mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, radi davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina, broj objave: 2018/S 01K-0021811. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju kriterija specificiranih u Obavijesti.

U postupku su pristigle dvije ponude koje su ocijenjene valjanima: ponuda zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš i ponuda tužitelja. Odlukom o odabiru od 29. listopada 2018. odabrana je ponuda zainteresirane osobe. Postupajući po tužiteljevoj žalbi protiv odluke o odabiru, tuženik je rješenjem od 30. siječnja 2019. poništio odluku o odabiru od 29. listopada 2018. i vratio predmet na ponovni postupak. U daljnjem tijeku postupka donesena je odluka o odabiru od 25. ožujka 2019. kojom je ponovo odabrana ponuda zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš. U postupku po tužiteljevoj žalbi protiv odluke o odabiru od 25. ožujka 2019. tuženik je rješenjem od 11. lipnja 2019. poništio odluku o odabiru od 25. ožujka 2019. i vratio predmet na ponovni postupak. U nastavku postupka donesena je treća odluka o odabiru od 30. kolovoza 2019. kojom je ponovo odabrana ponuda

zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš. Tužitelj je podnio žalbu protiv treće odluke o odabiru. Osporenim rješenjem tuženika žalba je odbijena.

U obrazloženju osporenog rješenja tuženik je u bitnom istaknuo da u prvom žalbenom postupku odabrani ponuditelj nije dostavio očitovanje i dokaze kojima bi osporio navode tužitelja koji su bili usmjereni na neurednost ponude odabranog ponuditelja s obzirom na to da ponuda nije u skladu s posebnim uvjetima i ograničenjima iz Pravilnika (u dijelu koji se odnosi na broj istražnih bušotina, a koji ovisi o tome kojoj skupini ležišta pripada ležište „Krtolin“). U drugom žalbenom postupku također nije razjašnjeno na temelju čega je ocijenjeno da je udaljenost istražnih radova u skladu s propisanom udaljenosti istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije A, odnosno da je ponuda u skladu s Pravilnikom. Međutim, prema ocjeni tuženika, u žalbenom postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu davatelj odobrenja je otklonio ranije propuste, slijedom čega je odluka o odabiru od 30. kolovoza 2019. ocijenjena zakonitom. Tuženik navodi kako se predmetni postupak provodi na temelju članka 47. stavka 2. alineje 1. Zakona o rudarstvu („Narodne novine“, 56/13.) kojim je propisano da će se dodatni istražni radovi provesti na već utvrđenim eksploatacijskim poljima ako su na eksploatacijskom polju već izvođeni rudarski radovi, ali je pravo na izvođenje radova prestalo po nekoj osnovi pa je potrebno iznova utvrditi prostiranje, količinu i kakvoću rezervi mineralnih sirovina te uvjete eksploatacije. Tuženik prihvaća tvrdnju davatelja odobrenja da će se okolnost pripada li predmetno ležište prvoj ili drugoj skupini utvrditi provođenjem dodatnih istražnih radova na predmetnom eksploatacijskom polju. Navodi da je stručno povjerenstvo, pri utvrđivanju je li udaljenost istražnih radova u skladu s udaljenosti za utvrđivanje rezervi kategorije A, uzimalo u obzir udaljenosti propisane člankom 64. stavkom 1. Pravilnika, kako one koje se odnose na prvu skupinu, tako i one koje se odnose na drugu skupinu ležišta. Polazeći od činjenice da je stručno povjerenstvo davatelja odobrenja utvrdilo da je predloženi broj i razmještaj u prostoru istražnih bušotina odabranog ponuditelja sukladan članku 64. Pravilnika, tuženik je prihvatio ocjenu da je predviđeni program dodatnih istražnih radova po vrsti i opsegu te podrobni plan radova koji će biti izvedeni u prvoj godini istraživanja, u skladu s posebnim uvjetima i ograničenjima iz Pravilnika.

U ovom je upravnom sporu sporno udovoljava li ponuda odabranog ponuditelja zahtjevima iz Obavijesti o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja od 8. kolovoza 2018.

Predmet javnog nadmetanja u konkretnom slučaju su dodatna istraživanja mineralnih sirovina na utvrđenom eksploatacijskom polju arhitektonsko-građevnog kamena „Krtolin“, radi davanja koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina. Točka I. Obavijesti upućuje na svrhu dodatnih istraživanja koja su predmet postupka: „ponovno utvrditi prostiranje ležišta, količine i kakvoću rezervi mineralnih sirovina, te uvjete eksploatacije, sukladno odredbama Zakona o rudarstvu i odredbama Pravilnika o utvrđivanju rezervi i eksploataciji mineralnih sirovina“.

Točkom IX. Obavijesti utvrđeni su kriteriji za odabir ponude. Prvi kriterij je stručna utemeljenost predviđenog programa ukupnih dodatnih istražnih radova po vrsti i opsegu s troškovnikom te podrobni plan radova koji će biti izvedeni u prvoj godini dodatnog istraživanja, u skladu s posebnim uvjetima i ograničenjima (u daljnjem tekstu: kriterij stručne utemeljenosti). Razrađujući taj kriterij, davatelj odobrenja odredio je da se ocjenjivanje provodi s osnove površine utvrđenog eksploatacijskog polja obuhvaćene dodatnim istražnim radovima. Pored toga, odredio je način bodovanja ponuda, pri čemu maksimalan broj ostvarenih bodova ovisi o tome na koju se kategoriju rezervi odnose dodatni istražni radovi.

Za utvrđivanje rezervi kategorije A moguće je ostvariti do 30 bodova, a za utvrđivanje rezervi kategorije B, maksimum je 25 bodova.

U odnosu na navedeni kriterij za odabir ponude, Obavijest sadrži napomenu u kojoj je, između ostalog, navedeno: "ukoliko ponuđeni program ukupnih dodatnih istražnih radova po vrsti i opsegu s troškovnikom, te detaljni plan radova, koji će biti izvedeni u prvoj godini dodatnog istraživanja nije u skladu s posebnim uvjetima i ograničenjima i/ili odredbama Pravilnika o utvrđivanju rezervi i eksploataciji mineralnih sirovina (Narodne novine, broj 46/18.), ponuda nije uredna".

Slijedom navedenog, Sud utvrđuje da je u predmetnom postupku jedan od kriterija za odabir ponude (kriterij stručne utemeljenosti) povezan s posebnim uvjetima odnosno ograničenjima propisanim Pravilnikom te da neusklađenost ponude s posebnim uvjetima odnosno ograničenjima propisanim Pravilnikom rezultira neurednošću ponude. Drugim riječima, samo ponude koje ispunjavaju relevantne uvjete propisane Pravilnikom, smatraju se urednima.

Mjerodavne odredbe članka 64. Pravilnika glase:

„(1) Ležišta arhitektonsko-građevnog kamena istražuju se prema odredbama ovoga Pravilnika, pri čemu za utvrđivanje i razvrstavanje rezervi kategorija A, B i C₁ najveće udaljenosti između istražnih radova za pojedine skupine ležišta iznose:

Skupine ležišta	Najveće udaljenosti između istražnih radova u m		
	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C
Prva skupina	60	120	240
Druga skupina	50	100	200

(2) Za razvrstavanje rezervi arhitektonskoga građevnog kamena u kategorije A i B treba probnom eksploatacijom utvrditi mogućnost pridobivanja komercijalnih blokova.

(...)"

Temeljni prijedor između tužitelja i davatelja odobrenja u ovom postupku (kao i u dva prethodna žalbena postupka u istoj upravnoj stvari) odnosi se na to kojoj skupini ležišta pripada predmetno ležište „Krtolin“, a o čemu, prema mišljenju tužitelja, ovisi ocjena ponude odabranog ponuditelja u dijelu kojim su određene najveće udaljenosti između istražnih radova odabranog ponuditelja. Tužitelj tvrdi da predmetno ležište pripada drugoj skupini, što, prema njegovu mišljenju, dokazuju elaborati dostavljeni uz tužbu, ali i članak 6. stavak 4. Pravilnika.

Tuženik prihvaća tvrdnju davatelja odobrenja da će se skupina ležišta kojemu pripada ležište „Krtolin“ utvrditi putem dodatnih istražnih radova na predmetnom ležištu.

Pri ocjeni osnovanosti tužbenog zahtjeva, valja imati na umu članak 6. Pravilnika koji uređuje podjelu ležišta mineralnih sirovina na skupine i podskupine. Stavkom 1. članka 6. Pravilnika propisano je da se ležišta mineralnih sirovina dijele na skupine i podskupine na temelju:

1. veličine i složenosti oblika (morfoloških obilježja)
2. pripadnosti određenim genetskim tipovima odnosno geološkim formacijama
3. kemijskog sastava
4. mineralno-petrografskog sastava i
5. strukturno-tektonskih obilježja.

Člankom 6. stavom 3. Pravilnika propisano je da pripadnost ležišta mineralnih sirovina određenoj skupini i podskupini određuje optimalnu vrstu i gustoću (međusobnu udaljenost) istražnih radova kojima se utvrđuje stupanj istraženosti i poznavanja ležišta. Člankom 6. stavkom 4. Pravilnika propisano je ako za ležište nije utvrđen stupanj poznavanja jednog od elemenata iz stavka 1. toga članka, ono se razvrstava u iduću nižu skupinu odnosno podskupinu, iako na osnovi ostalih elemenata udovoljava uvjetima za razvrstavanje u višu skupinu odnosno podskupinu.

Na temelju analize dokumentacije dostavljene Sudu uz tuženikov odgovor na tužbu, koja, između ostalog uključuje Obavijest o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja, klasa: UP/I-310-01/18-03/142, urbroj: 526-03-03-02-01/1-18-8 od 8. kolovoza 2018., upute ponuditeljima za izradu ponude, obje pristigle ponude i zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, klasa: UP/I-310-01/18-03/142, urbroj: 526-03-03/2-19-29 od 29. kolovoza 2019., Sud ocjenjuje osporeno rješenje tuženika kao i odluku o odabiru ponude od 30. kolovoza 2019. nezakonitim.

Naime, iz spisa javnopravnog tijela proizlazi da su u predmetnom postupku javnog nadmetanja obje pristigle ponude (ponuda tužitelja i ponuda zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš) ocijenjene urednima. Iz dokumentacije o javnom nadmetanju (točka IX. Obavijesti) razvidno je da su ponuditelji imali mogućnost, kao predmet ponude, navesti dodatne istražne radove za utvrđivanje rezervi bilo koje od dviju kategorija (A ili B), što su i učinili. Ponuda zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš odnosila se na dodatne istražne radove za utvrđivanje rezervi kategorije A, dok se tužiteljeva ponuda odnosila na dodatne istražne radove za utvrđivanje rezervi kategorije B. Tužitelj je ponudio obuhvat dodatnih istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije B na površini od 10,1 ha pri čemu je izrazio namjeru izrade 24 bušotine. Prema grafičkom prikazu koji je sastavni dio zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, najveća udaljenost između istražnih radova koje je ponudio tužitelj iznosi 100 m. Zainteresirana osoba Kameni zid d.o.o. Drniš ponudila je obuhvat dodatnih istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije A na površini od 10,1237 ha s namjerom izrade 55 bušotina. Prema grafičkom prikazu koji je sastavni dio zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, najveća udaljenost između istražnih radova koje je ponudila zainteresirana osoba Kameni zid d.o.o. Drniš iznosi 60 m.

U zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda od 29. kolovoza 2019. navedena je ocjena stručnog povjerenstva da su obje ponude (u dijelu koji se odnosi na naprijed navedene činjenice) u skladu s člankom 64. Pravilnika.

Smatrajući da ta ocjena nije valjano obrazložena, Sud ne može prihvatiti zaključak tuženika da je u postupku koji je prethodio donošenju odluke o odabiru od 30. kolovoza 2019. činjenično stanje pravilno utvrđeno. Sud smatra da u konkretnom slučaju javnopravna tijela nisu navela dostatne odnosno valjane razloge za ocjenu urednosti ponude zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš.

Za ocjenu urednosti ponuda u konkretnom je slučaju mjerodavan članak 64. stavak 1. Pravilnika. Ta odredba Pravilnika, uspostavlja razlike koje se odnose na najveće udaljenosti istražnih radova: prva razlika ovisi o tome o kojoj je kategoriji rezervi riječ (A ili B ili C), a druga razlika izvire iz pripadnosti ležišta određenoj skupini (prva ili druga skupina).

Kao što je navedeno, tuženik prihvaća tvrdnju davatelja odobrenja da u vrijeme odabira ponuda još nije poznato kojoj skupini ležišta pripada predmetno ležište „Krtolin“.

Kad bi se prihvatilo takvo stajalište, slijedila bi dva moguća zaključka: 1. da je u konkretnom slučaju isključena primjena članka 64. stavka 1. Pravilnika budući da ta odredba propisuje razlike koje ovise o tome kojoj skupini ležišta pripada predmetno ležište ili 2. da ponuditelji moraju svoje ponude uskladiti sa strožim kriterijima iz članka 64. stavka 1.

Pravilnika (čime bi, po prirodi stvari, bili ispunjeni i blaži kriteriji) jer bi u suprotnom njihove ponude bile neuredne. Prema mišljenju Suda, u konkretnom slučaju nije dopušteno isključiti primjenu Pravilnika s obzirom na to da je njegova primjena određena dokumentacijom o javnom nadmetanju. Ovakvo stajalište potvrđuje i postupanje stručnog povjerenstva za ocjenu ponuda koje je ocjenjivalo pristigle ponude na temelju članka 64. Pravilnika, ali i članak 6. Pravilnika koji uređuje podjelu ležišta mineralnih sirovina na skupine i podskupine. Prema stavku 1. članka 6. Pravilnika, pripadnost ležišta mineralnih sirovina određenoj skupini i podskupini određuje optimalnu vrstu i gustoću (međusobnu udaljenost) istražnih radova kojima se utvrđuje stupanj istraženosti i poznavanja ležišta. Već je ta odredba, prema ocjeni Suda, dostatna za zaključak da je za ocjenu ponuda u konkretnom slučaju od odlučnog značenja činjenica pripada li predmetno ležište prvoj ili drugoj skupini. Promatrajući okolnosti konkretnog slučaja u svjetlu članka 6. stavka 4. Pravilnika kojim je propisano ako za ležište nije utvrđen stupanj poznavanja jednog od elemenata iz stavka 1. toga članka, ono se razvrstava u iduću nižu skupinu odnosno podskupinu, iako na osnovi ostalih elemenata udovoljava uvjetima za razvrstavanje u višu skupinu odnosno podskupinu, Sud zaključuje da skupina kojoj predmetno ležište pripada može biti od utjecaja na urednost ponude.

Iz članka 64. stavka 1. Pravilnika proizlazi sljedeće:

Ako je riječ o prvoj skupini ležišta, kod istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije A, najveća dopuštena udaljenost između istražnih radova iznosi 60 m, a kod istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije B, najveća dopuštena udaljenost između istražnih radova iznosi 120 m. Ako je riječ o drugoj skupini ležišta, kod istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije A, najveća dopuštena udaljenost između istražnih radova iznosi 50 m, a kod istražnih radova za utvrđivanje rezervi kategorije B, najveća dopuštena udaljenost između istražnih radova iznosi 100 m.

Zainteresirana osoba Kameni zid d.o.o. Drniš ponudila je dodatne istražne radove za utvrđivanje rezervi kategorije A, pri čemu, prema grafičkom prikazu koje je izradilo stručno povjerenstvo, najveća udaljenost između ponuđenih istražnih radova iznosi 60 m. S obzirom na članak 64. stavak 1. Pravilnika, ovakvu je ponudu bilo moguće ocijeniti urednom (u smislu točke 1. napomena sadržanih u točki IX. Obavijesti) isključivo ako je riječ o prvoj skupni ležišta, budući da predviđena udaljenost između istražnih radova koju je ponudio odabrani ponuditelj ne udovoljava zahtjevu iz članka 64. stavka 1. Pravilnika koji se odnosi na ležište druge skupine.

Polazeći od iznesenog, kao i činjenice da stručno povjerenstvo nije navelo razloge za ocjenu da je ponuda zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš, u dijelu koji se odnosi na najveću udaljenost između istražnih radova, u skladu s člankom 64. stavkom 1. Pravilnika (u odnosu na pripadnost predmetnog ležišta određenoj skupini), a razloge koje navode davatelj odobrenja i tuženik opovrgava odredba članka 64. stavka 1. Pravilnika, promatrana u svjetlu članka 6. Pravilnika, Sud smatra da je tužitelj doveo u sumnju pravilnost ocjene ponude zainteresirane osobe Kameni zid d.o.o. Drniš. Valja napomenuti da ovom presudom, zbog prirode upravne stvari, nije riješena konkretna upravna stvar, odnosno nije okončan predmetni postupak javnog nadmetanja, već je postupak vraćen u stadij pregleda i ocjene ponuda u kojemu će davatelj odobrenja, nakon ponovnog postupka ocjene ponuda, s odgovarajućim obrazloženjem u skladu s ovom presudom, donijeti novu odluku o odabiru. Ovom se presudom sankcioniraju propusti u postupanju nadležnog tijela pri ocjeni pristiglih ponuda, koje je u daljnjem tijeku postupka nužno otkloniti, međutim, presudom se ne prejedudicira ishod ocjene ponuda koji će uslijediti nakon ovoga upravnog spora. Davatelju odobrenja omogućeno je ponovo ocjenjivati ponude te samostalno, u skladu sa zakonom, pravilnikom i dokumentacijom o nadmetanju, donijeti novu odluku o odabiru.

Slijedom svega naprijed navedenog, valjalo je, na temelju članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u točkama I. i II. izreke presude.

Odluka o naknadi troškova spora tužitelju (točke III. i IV. izreke) donesena je na temelju članka 79. stavaka 1. i 4. ZUS-a. Tužitelju je priznat zatraženi trošak sastava tužbe po opunomoćeniku, uvećan za PDV u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn, na temelju Tbr. 23.1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, dok u preostalom dijelu ne postoji pravna osnova za priznavanje troškova spora.

U Zagrebu 20. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić